

Ines Osinaga: «Ikurritzak berritu behar dira, eta barrikadak»

Joseba Sarrionandiak, Arrasateko Gose taldeak eta herri bereko Iñigo Arregi eta Juan Luis Goikolea artista plastikoek Gosariak izeneko kaxa berezia autoekoitzi dute. Gosek, irudikatzen ez genituen erregistro eta giroak landu ditu proiektu honetan. Ines Osinaga eta Iñaki Bengoarekin Sarrionandiarekin batera gauzatutako lanaren prozesuaz mintzatu gara.

| IKER BARANDIARAN |

Argazkiak: Dani Blanco

Goserik gabe bada iraultzarik? Goseak mugitzen du guztia?

Ines Osinaga: Gosea da iraultzak pizten dituena, bizirik gaudela gogoratzen diguna, motorra eta bidea. Erosotasunetik irten behar da lelo onak aurkitzeko.

Zuek kantu baterako eskaera egin eta disko baterako hitz sorta jaso bueltan. Nola ematen zaio pilotakada horri?

Iñaki Bengoa: Ez genuen ezezkoa jaso, “helduko da” esaten ziguten... eta justu disko laranja aurkeztu genuen egunean heldu zen Sarriren proposamena, disko oso bat egitekoa. Urtebete eman genuen erantzun aurretik. Nola egin pentsatzen aritu ginen, proiektuari, ideiari, hirugarren hanka asmatzeari. Ez genuen bakailao eta gitarra disko bat egin nahi Sarrionandiarekin, ezta disko-liburu soil bat ere. Iñigo Arregi eta Juan Luis Goikolea artista plastikoei parte hartzeko proposamena luzatu genien eta lanaren kontzeptua aldatu zuten, kaxa bihurtuta.

I. Osinaga: Bi hauen eta Sarrionandiaren garaiko diskoen artelanak gogora ekartzea interesgarria iruditu zitzaigun. Buelta asko eman genizkion, baina azkenean topatu dugu bidea eta non elkartu: denona izango den zerbait, baina bakoitzarena izateari utzi gabe.

Zer ikusi dio Sarrionandiak Goseri?

I.O.: Inork ez digu oraindik argitu, baina bere partetik hordagoa izan da, hain estandarra ez den talde gazteago bati halako proposamena egitea.

Eta zuek zergatik jo zenuten berengana kantu bat eskatzeko?

I.O.: Sarrizalea naiz. Idazlea gustatzen zaigu, baita errepresentatzen duen ikonoa ere. Hasieran bere figurak zama handia zuen, oso idealizatuta genuen eta errespetua ematen zigun. Baina hori burutik kendu genuenean, ideiak eta kantuak irteten hasi ziren. Sekulako oparia izan da berarekin lan egitea; gehien txunditu gaituena, hitzekin batera bidalitako azalpen-gutunak izan dira. Hasieran gauzak aldatzeko beldur ginen, baina gerora oso eztabaida aberatsak izan ditugu.

Beti izan zarete erronkazale eta berrasmatzearen aldekoak. Lan hau da orain arteko jauzi handiena?

I.B.: Erronka handiena lehen diskoa izan zen. Euskal Herrian hiru lagun elektronikarekin eta trikiarekin rock kontzertutan jotzen hastea...

I.O.: Hirugarren diskoa ere, gorria, mugarria izan zen; autoekoizpenaren aldeko apustua egin genuen lehen aldiz. Berrasmatzea ezinbestekoa da motibatzeko.

Eta zer izan da zailena?

I.O.: Delekatzea eta onartzea guztia ez zegoela gure kontrolpean. Baina emaitzarekin oso pozik gelditu gara.

Sar gaitezen kutxa barrura...Txalupa kantuak itsas marinelena ematen du, habanera estilokoa da.

I.O.: Oso abesti berezia da. Sarrionandiak oso argi zeukan zer abestu nahi zion Euskal Herriari. Compas bat bidali zigun, zehaztasun asko zituena. Abesti horretan guk obsesiboki bilatu dugu berak buruan zeukana. *Txalupa* kantuan mikrofonoa bere tamainan jarri

ERDIKO KAIERA

guztia esaten duelako. Sarrionandiak abesti osoan esaten dizu, guztia irakurrita.

I.O.: Hori dela-eta, leloekin lotuta negoziatio handiak egin behar izan ditugu. Gosen oso lelozaleak gara, guretzat leloa abestiaren izenburua da eta Sarrik beste modu batean idazten du.

Erruak adiera asko dauzka eta gure herriaren izaeraren marka ere bada...

I.B.: Kantu hori heldu ahala erabaki genuen diskoa zabalduko zuela. Printzipioen aitortzen bat da.

I.O.: Ikaragarria da Sarriren ahotik entzutea "erru kolektiboari" buruzko halako hausnarketa. Oso zintzoa eta oso ausarta da; erbestean dagoen batengandik helduta, are eta gehiago.

Gainera, askoz eraikitzaileagoa iruditzen zait errua erabiltzea erantzukizuna baino.

Anaren hiri arraroa prostituzioari eta gaur egungo askoren egoerari idatzitako kantu soil eta ederra da, paradoxikoki hit bihur daitekeena. Mezu gordinak, melodia eta lelo itsaskorrek barneratzea gustatzen zaizue.

I.O.: Guztiok gara Ana! Eta, bai, beti pentsatu dugu modu eraginkorra dela nahi dugun mezua bestelako belarrietara heltzeko.

Banku atrakatzailleak. Bankuak, aspalditik, erreskate garaien aurretik ere, zuen jomuga izan dira.

I.O.: Bai, etsaiak dira. Dena dela, Sarriri esan beharko diogu hemen jada ez dagoela aurrezki kutxarik.

Harritura gelditu naiz Fuente anaien etorriarekin; ez nituen ezagutzen. Ikerlari zorrotza da Sarri, pertsonak eta gertaerak bere lekuan jarri nahi izaten dituena...

I.B.: Bai, zalantzarik gabe. Zortziko baten partitura eskuz idatzia bidali zigun, eta aipatu

dugu eta aurrera. Amari kantu hori asko gustatu zaio eta ez du Gose gustuko.

Kaxa ixten duen *Belengo albistiek* ikaragarria da. Picassoren *Guernica* eta Enrique Morenteren *Omega* ekartzen dizkit gogora...

I.B.: Badu zerbait. Iñigo Arregi artista grafiakoak esan zuen kantu horrek zutik harrapatzen bazaitu, jesarri egiten zaituela.

I.O.: Pozten naiz *Guernica* gogoarazi badizu. Abesti horren ideia da Gernikan Gabonetan Jesusen jaiotza abesten dela; eta irudikatu dugu nola abestuko duten han 2000 urte barru Gazan orain jaio eta hil den ume baten istorioa.

Gustatu zait bere sinpletasunean katua hitza hartu, eta asperduran, bat-batean sor daitekeen hiri-pasarteala hala irudikatzea. Zer ikasi duzue Sarriengandik hitzen sorkuntzari dagokionez?

I.B.: Oso hitz bisualak idazten ditu, gidoi modukoak. Sintesi gaitasun handia du, baina ez Evaristoren parekoa, horrek bi esalditan

Ines Osinaga eta Iñaki Bengoa:
"Sarrionandiak oso hitz bisualak idazten ditu, gidoiak modukoak".

44. BINAKAKO ERREMONTA TXAPELKETA NAGUSIA
FINALA 2014
ABENDUAREN 20 Galarreta-Jai Alai pilotalekuan
28 URTE EDO AZPITIK
10 €

galarreta JAI-ALAI
ORIAMENDI 2010

www.oriamendi2010.com
info@oriamendi2010.com

ERDIKO KAIERA ◦

zigun Oskorrik bertsioa egin bazion ere, berak beste bertsio bat egin nahi ziola.

Orain dantza da gure barrikada-k izan beharko luke egungo leloa, iraganeko *Jaiak bai, borroka ere bai* eta antzekoak ordezkatu litzuzkeena? Bada garaia musika taldeek bestelako mezuak islatzeko, ezta?

I.O.: Argi dago baietz. Esaldi horrekin eztabaida izan genuen Sarrirekin. Hasieran idatzi bazuen ere, gerora kendu zuen. Berari iruditzen zitzaion agian lekuz kanpo zegoela; eta guk ezetz, ezetz. Oso gurea da esaldi hori, baina berak bota zuen. Esaldi horrekin kamisetak eta pankartak egin beharko genituzke.

Musika erreferente da askorentzat, eta konsignetako asko 80ko hamarkadakoak dira...

I.B.: 80ko hamarkadan lortutakoa, irrtati libreak, fantzineak, telebistako musika saioak... Internetek ordezkatu zituela uste genuen, baina ez da hala, eta orain ez daukagu ezer. Inoiz baino sormen handiagoa dago, baina ez dago erakuslehorik. Laster, euskaraz abesten dugun taldeak desagertzeaz egongo gara.

I.O.: Musika egiten dugunok badugu zelanbait aztoratzaileak izateko erantzukizuna, are gehiago bizi dugun garaian. Ikurrizak berriak behar dira, bai ala bai, eta barrikadak.

Nolakoa izan da sortze prozesua?

I.B.: Hasieran hitzak jaso eta guk musikatu, baina halako batean alderantziz egitea iradoki zigun.

Zer-nolako lana da, besteak beste, cumbia hain ondo barneratzea?

I.B.: Las Dos D taldekoek esaten ziguten hori ez dela son-a. Instrumentu horien soinua hartzen dugu, baina ez erritmoa.

I.O.: Era berean, guk soinua erabiltzen dugu, baina ez dugu fandangorik jotzen.

Nola hartu dute Hiri Arraroan hain lan berezi eta formatu anitzekoa prezio merkean jartzea, diskoak saltzen ez diren garaiotan?

I.O.: Lan hau autoekoiztea erronka izan da, eta jende guztiarentzat eskuragarri jartzea, helburua. Formatu handiago eta garestiagoan egin genezakeen, baina ez genuen nahi.

I.B.: Autoekoiztea ez da militantzia. Diskoetxeek taldeen duintasuna bermatuko balute, beraiekin lan egin ahal izango genuke. Gaur egungoa lotsagarria da.

Hitz egidazue diskoa nahastu duen Tim Lathani buruz.

I.B.: Jonan Ordorikak askotan eskaini zigun. Izugarritzko curriculumua du, baina berarekin

Ines Osinaga:
"Hasieran Sarrionandiaren figurak zama handia zuen, oso idealizatuta genuen eta errespetua ematen zigun. Baina hori burutik kendu genuenean ideiak eta kantuek irteten hasi ziren".

lan egitea oso erraza izan da. Tim Lathan, pentsa, ez ginen New Yorkera bera lan egiten ikustera ere joan. Abesti bakoitzaren egoera animikoa azaltzeko eskatzen zigun eta oso ondo "harrapatu" zuen nahi genuena. Ez genuen perfekzioa bilatzen. Gainera, lana bukatzean esan zigun emazteari asko gustatu zitzaiola, eta hori da garrantzitsua: disko hau punkyen neskentzat egin dugu.

Zentzumen guztiez gozatzeko lana da?

I.O.: Diskoa pirateatzeko aukera izango da, baina *Gosariak*-en zati bat besterik ez duzu eskuratuko. Entzuten den eskultura bat, irakurtzen den margolan bat da, gogoari eskainitako gosariak.

Nolakoa da lan hau egin osteko biharamuna?

I.O.: Diskoa bukatzean izan genuen erditze edo koito osteko depresioa. Baina orain oso gustura gaude, egundoko oparia izan da. Gure ardura handia Sarrionandiaren gustukoa izatea zen, eta hari gustatu zaiola badakigu.

I.B.: Orain saltzea besterik ez da falta, autoekoizten jarraitzeko.

Nola eramango duzue lan hau zuzenekoetara? Inigok eta Juan Luisek ere parte hartuko dute?

2015ean, apirilera bitartean aurkeztuko dugu, emanaldi gutxi izango dira. Gu zutik arituko gara eta ikusleak jarrita, ez da Gosereren ohiko kontzertua izango. ■

